

Sygn. akt IV KZ 56/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie K. R.
skazanego z art. 158 § 1 k.k. i inne
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 23 października 2013 r.,
zażalenia skazanego
na postanowienie Sądu Okręgowego w C.
z dnia 25 lipca 2013 r.,

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 lipca 2013 r., sygn. akt VII Ka .../13, Sąd Okręgowy w C., nie uwzględnił wniosku skazanego K. R. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 5 kwietnia 2013 r., sygn. akt VII Ka .../13. Przyczyną takiego stanowiska Sądu było przekroczenie przez skazanego terminu zawitego określonego w art. 524 § 1 k.p.k.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył skazany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego K. R. jest nietrafne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że skarżący w zażaleniu nie przedstawił żadnych racjonalnych argumentów, które mogłyby zaważyć na decyzji Sądu Okręgowego.

Jak słusznie podkreślono w zaskarżonym postanowieniu, przesłanką przywrócenia terminu zawitego jest niezależna od strony przyczyna uniemożliwiająca zachowanie tego terminu (art. 126 § 1 k.p.k.). W realiach rozpoznawanej sprawy, powyższego kryterium w sposób oczywisty nie spełnia powołanie się przez skazanego na krzywdzące dla niego rozstrzygnięcie zawarte w wyroku skazującym oraz fakt osadzenia go w zakładzie karnym i w związku z tym nieznaną sygnaturę sprawy.

Lektura akt sprawy w sposób niebudzący wątpliwości dowodzi, że decyzja Sądu Okręgowego o odmowie przywrócenia skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku była w pełni słuszna. K. R. był obecny na rozprawie apelacyjnej w dniu 5 kwietnia 2013 r. (k. 281, t. II), został przez Sąd - po ogłoszeniu orzeczenia - pouczone o sposobie i środkach zaskarżenia (k. 281v, t. II). Od tej zatem daty – zgodnie z art. 524 § 1 k.p.k. – zaczynał bieg siedmiodniowy termin zawity uprawniający go do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku.

Jak ustalił Sąd wydający zaskarżone rozstrzygnięcie, skazany złożył wniosek o przywrócenie terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, tym niemniej nie podał i nie uzasadnił przyczyn zaniechania powyższemu terminowi. Skazany, aż do momentu powzięcia wiadomości o wprowadzonej do wykonania karze pozbawienia wolności, nie poczynił żadnych starań w celu ustalenia właściwej sygnatury akt sprawy, której nieznaną – jak obecnie twierdzi – jest wysoce wątpliwa skoro na przełomie czerwca i lipca nadesłał do Sądu szereg pism opatrzonej właściwą pierwszoinstancyjną sygnaturą (XI K .../12). W tym bowiem zakresie niezbędna była wyłącznie inicjatywa skazanego, podjęta po zakończeniu rozprawy w drodze zasięgnięcia stosownej informacji w sekretariacie sądowym. Brak takiej inicjatywy nie może być bowiem interpretowany jako niezależna od strony okoliczność uprawniająca do przywrócenia terminu zawitego zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k., lecz jako oczywisty brak woli podjęcia takiego działania w terminie przewidzianym przez ustawę.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.

